Η παραβολή των δέκα παρθένων: «Μη μείνωμεν έξω του νυμφώνος Χριστού» (Λάμπρος Σκόντζος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Απριλίου, 2019

Θεολογικό σχόλιο στο περιεχόμενο και το νόημα της Μεγάλης Τρίτης

«*Τη αγία και μεγάλη Τρίτη της των δέκα παρθένων παραβολής, της εκ του ιερού Ευαγγελίου, μνείαν ποιούμεθα*». Αυτό είναι το συναξάρι της δεύτερης ημέρας της Μεγάλης Εβδομάδος. Ο Νυμφίος της Εκκλησίας και της ψυχής μας, «*ο ωραίος κάλλει παρά πάντας βροτούς*», οδεύει προς το εκούσιο Πάθος Του, καλώντας κοντά Του όλους εμάς τους πιστούς Του, για να μας κάνει κοινωνούς των σωτηριωδών παθημάτων Του και του θριάμβου της Αναστάσεώς Του.

Οι θείοι Πατέρες όρισαν την αγία αυτή ημέρα να θυμηθούμε μια από τις πιο παραστατικές και διδακτικές παραβολές του Κυρίου μας: την παραβολή των Δέκα Παρθένων. Κι' είχαν το σκοπό τους. Η συνοδοιπορία με το Χριστό μας προς το Θείο Πάθος δεν θα πρέπει να είναι τυπική και απλά συναισθηματική, αλλά να είναι **ολοκληρωτική συμμετοχή** στην εν Χριστώ πορεία και να συνοδεύεται από **οντολογική αλλαγή του είναι μας**. Η ενθύμηση της παραβολής των δέκα παρθένων είναι μια άριστη πνευματική άσκηση για να μην διαφεύγει από τη σκέψη μας η επερχόμενη μεγάλη, επιφανής και συνάμα φοβερή **ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου μας**.

Την παραβολή των δέκα Παρθένων διασώζει ο ευαγγελιστής Ματθαίος στο 25^{ο} κεφάλαιο του Ευαγγελίου του. Με την ευκαιρία μιας καταπληκτικής εσχατολογικής ομιλίας Του ο Κύριος είπε και την εξής παραβολή: *Η Βασιλεία των ουρανών μοιάζει με δέκα παρθένες οι οποίες αφού πήραν μαζί τους τα λυχνάρια τους πήγαν να υποδεχθούν τον νυμφίο. Πέντε από αυτές ήταν σώφρονες και φρόντισαν να έχουν μαζί τους απόθεμα λαδιού για τα λυχνάρια τους, ενώ οι άλλες πέντε ήταν ανόητες και δεν φρόντισαν να έχουν μαζί τους το αναγκαίο απόθεμα λαδιού. Επειδή δε αργούσε ο νυμφίος και η νύχτα προχωρούσε έπεσαν να κοιμηθούν. Τα μεσάνυχτα ακούστηκε μια γοερή κραυγή η οποία ανήγγειλε τον ερχομό του νυμφίου. Οι παρθένες σηκώθηκαν για να προϋπαντήσουν τον νυμφίο. Οι μεν σώφρονες παρθένες που είχαν απόθεμα λαδιού άναψαν τα λυχνάρια τους, οι δε μωρές ζητούσαν απεγνωσμένα από τις σώφρονες να τους δώσουν λίγο λάδι. Εκείνες τους απάντησαν πως μόλις αρκεί για τα δικά τους τα λυχνάρια και καλά θα κάνουν να πάνε να αγοράσουν. Οι ανόητες παρθένες έτρεξαν να αγοράσουν λάδι, αλλά εν τω μεταξύ ο νυμφίος έφθασε και μπήκε στο χώρο του γάμου με τις πέντε φρόνιμες και έκλεισε*

την πόρτα. Οι ανόητες παρθένες έφθασαν μετά και άρχισαν να φωνάζουν Κύριε, Κύριε άνοιξέ μας. Αυτός τους απάντησε αλήθεια σας λέγω πως δεν σας γνωρίζω και έμειναν τελικά έξω του νυμφώνος. Κλείνει την παραστατική αυτή παραβολή του ο Κύριος με την εξής σωτήρια προτροπή: «***Γρηγορείτε ουν, ότι ουκ οίδατε την ημέραν ουδε την ώραν εν η ο Υιός του ανθρώπου έρχεται*** » (Ματθ. κε΄13) και «***γρηγορείτε ουν΄ ουκ οίδατε γαρ πότε ο κύριος της οικίας έρχεται, οψέ ή μεσονυκτίου ή αλεκτροφωνίας ή πρωί΄ μη ελθών εξαίφνης εύρη υμάς καδεύδοντας***» (Μάρκ. 13:35).

Η παραβολή αυτή έχει ως σκοπό να θυμίσει στους πιστούς πως η Δευτέρα και ένδοξη Παρουσία του Κυρίου **θα γίνει ξαφνικά**, θα έρθει «*ως κλέπτης εν νυκτί*» (Α΄Θεσ. 5:2). Γι' αυτό **θα πρέπει οι πιστοί να είναι πάντοτε, ανά πάσα στιγμή έτοιμοι**, για την υποδοχή Του, διαφορετικά θα μείνουν έξω από τη βασιλεία του Θεού και θα χαθούν. Έτσι οι θείοι Πατέρες έκριναν σκόπιμο να αφιερώσουν μια ημέρα της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος στην ανάμνηση της εσχατολογικής αυτής παραβολής των δέκα παρθένων. Το κατανυκτικό κλίμα αυτών των αγίων ημερών είναι η καλλίτερη στιγμή για να υπενθυμίσει η αγία μας Εκκλησία στους πιστούς το φοβερό και απρόοπτο της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου. Επίσης **η εγρήγορση είναι συνυφασμένη με το Πάθος του Θεανθρώπου**. Ο Ίδιος ο Κύριος κατά τη δραματική νύκτα της συλλήψεως Του στον κήπο της Γεθσημανή τόνιζε στους μαθητές του «*Γρηγορείτε και προσεύχεσθε*» (Μάρκ. 14:38)!

Μέσα στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της Μεγάλης Εβδομάδος η μνεία της Δευτέρας Παρουσίας και η ανάγκη της συνεχούς ετοιμασίας για την τρομερή εκείνη ημέρα, είναι επιτακτική. **Ο επίγειος βίος μας είναι καθοριστικός για τον επέκεινα της ζωής αυτής προορισμού μας**. Οι φρόνιμες παρθένες φρόντισαν να είναι έτοιμες για την υποδοχή του Νυμφίου, σε αντίθεση με τις μωρές και νωθρές παρθένες, οι οποίες είχαν διασπάσει την προσοχή τους σε άλλες δευτερευούσης σημασίας έννοιες και δεν φρόντισαν να έχουν τα απαραίτητα εφόδια για την υποδοχή του Νυμφίου και να εξασφαλίσουν την είσοδό τους στη λαμπρή γαμήλια ευφροσύνη.

Οι παρθένες είναι οι ψυχές μας και η προμήθεια λαδιού για το λυχνάρι είναι ο επίγειος συνεχής αγώνας για να κάνουμε το θέλημα του Θεού, να κάνουμε έργα ευποιίας, να παραμερίζουμε από την ύπαρξή μας συνεχώς όλα εκείνα τα στοιχεία που είναι **παρείσακτα στη φύση μας** και αντιστρατεύονται την πνευματική μας πρόοδο και τελείωση. Το λυχνάρι είναι η παρρησία μας μπροστά στο Θεό. Οι φρόνιμες παρθένες συμβολίζουν τις αγαθής προαίρεσης ψυχές, οι οποίες ζουν αδιάκοπα την λαχτάρα της ένωσής τους με το Νυμφίο της Εκκλησίας, τον σωτήρα Χριστό. Γι' αυτό αγωνίζονται αέναα να αποκτούν αρετές και πνευματική προκοπή και να περιθωριοποιούν όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία αντιστρατεύονται την ένωσή τους με το Θεό. Οι μωρές παρθένες συμβολίζουν τις ράθυμες, αδιάφορες και

εν πολλοίς εχθρικά προς το Χριστό διατελούσες ψυχές. Είναι εκείνες οι ψυχές οι οποίες απορροφημένες από την υλιστική ευδαιμονία, αδιαφορούν για την πνευματική πρόοδο και την εν Χριστώ σωτηρία.

Το φοβερό γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου θα γίνει, όπως αναφέραμε ξαφνικά και σε χρόνο ανύποπτο και **θα πληρώσει με χαρά ανείπωτη τις φρόνιμες και αγαθές ψυχές και θα φέρει φόβο και αγωνία τις μωρές ψυχές**. Οι μεν πρώτες θα επιβραβευτούν για την σώφρονα στάση τους και θα εισέλθουν στην ατέρμονη βασιλεία του Θεού, ενώ οι δεύτερες εξ' αιτίας της αμέλειά τους θα αποκλειστούν από τη βασιλεία του Θεού και θα βυθισθούν στην κατάσταση της παντοτινής λύπης και της τιμωρίας, «*εις το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού*»(Ματθ. 25:41)

Ως συνοδοιπόροι του Θείου Πάθους θα πρέπει να έχουμε συνεχώς στραμμένη τη σκέψη μας **πώς θα ενώσουμε την ψυχή μας με το Νυμφίο Χριστό. Τα φτηνά και εφήμερα πράγματα πρέπει να τα θέτουμε σε δεύτερη μοίρα** , αν θέλουμε κι' εμείς να βρεθούμε στην ομάδα των φρονίμων παρθένων κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Ο δρόμος του Θείου Πάθους δείχνει και σε μας το δικό μας δρόμο, ο οποίος είναι **ατραπός μαρτυρίου**, ο οποίος όμως οδηγεί στη εν Χριστώ λύτρωση και στην αιώνια ζωή.

(Πηγή: apostoliki-diakonia.gr*)*